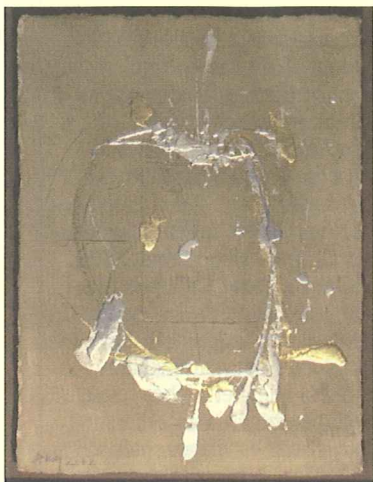

Z'art galéria, Budapest

Quo vadis, domine?

Akadémiai székfoglalókat hatalmas termek, páholyok és pulpitusok, régi faragott bútorok és tapétázott falak között illik tartani. Ünnepléses pillanatok ünnepléses külsőségek között. Ilyen értelemben jól választott helyszínt Záborszky Gábor, akit a Széchenyi Művészeti Akadémia most választott tagjai közé. Kortárs művészet egy hagyománytisztelőt sugárzó galéria falain? Érdekes, némileg ellentmondásos, ám figyelemre méltó pillanat.

A Z'art galéria 1999 óta működik a Sörház utca és a Váci utca sarkán, és ez idő alatt neve és tere is megváltozott. Kibővült és új nevet kapott 2004-ben, és némileg profil is váltott. Enteriőr-, bútor- és festménykollektíváját, amelyet a múlt század húszas-harmincas éveig terjedően tált a vásárlóközönségnek, mostanra a század második felének ismert alkotóitól származó képekkel bővítette, ugyanakkor visszafogta a bútorok és

Záborszky Gábor: *A geometria hatalma*
vegyes technika, 80x40 cm, 2007

kiegészítők árusítását. Így a nagypolgári szalont idéző termekben immár Keserü Ilona, Frey Krisztián vagy Csernus Tibor képei is helyet kapnak

a XIX. század végének alkotói vagy Kádár Béla, Scheiber Hugó és Csók István művei mellett.

Záborszky festői és grafikai munkásságának elmúlt 25 évéből válogatott erre az összefoglaló kiállításra. A legkorábbi, a nyolcvanas években készült alumíniumnyomatok és az állatsorozatok mellé felsorakoznak a kilencvenes évek üvegszállal erősített papírtekercei, ezek a filozofikus-minimalista képplasztikák, azután a papír, műanyag, fém anyagú Zeffirelli-hommage-ok, majd a távol-keleti reminiscenciákkal átítatott nagyméretű homok-föld és akvarell diptichonok-triptichonok vagy a legújabb, Merre tartasz (Quo vadis) című munka, amelynek komor fekete anyagtömbjét áttetsző ezüst forma oldja éterivé.

Záborszky beszámolójának hatását a művekre a különleges, barokkos-eklektikus pompát sugárzó tér tovább erősíti. *(Megtekinthető október 26-ig.)*

S. I.

William Blake-et és Francisco Goyát Kondor Béla „fogadott mestereiként” szokás emlegetni, és Blake – mint annyi más művészt – Goyát is megihlette. A tárlat ezért főképp grafikai sorozatokkal operál. Így tehát Szegeden a grafikus Goya 1799-ben készült, 80 rézkarcból álló nevezetes Caprichos-sorozatát, Blake 1815 körül John Milton Comus című pásztorkölteményéhez festett nyolc könyvillusztrációját, a Jelenet a spanyol Függetlenségi háborúból című Goya-festmény eredetijét, valamint öt másik – a kiállítást gyengítő – másolatát láthatjuk. Mindez kiegészül egy szűk, ám élvezetes áttekintéssel Kondor Béla életművéből.

A kiállítóterek az épület eredeti tagolását követve több kisebb teremre oszlanak, ahol a mondanivalójuk aktualitását a mai napig megőrző zseniális Goya-metszetek, az Országos Széchényi Könyvtár jóvoltából Szegedre került Comus-sorozat és a Kondor-életműtöredék ugyan nem lépnek párbeszédbe egymással, de amennyire e három művész itt bemutatott művei között felállítható szellemi párhuzam, úgy az most Szegeden fizikailag is bejárható. A tárlat installálása professzionális, az emberléptékű belső terekben van helye és atmoszférája a kontemplációnak, egyszóval jólesik elidőzni a remekművek között. És ez önmagában elegendő is volna. Erre a szép új ruhára azonban varrtak még egy gombot, amely némiképp rontja az összhatót. A klasszikusoknál egy szinttel feljebb Nátyi Róbert válogatásában látható még egy személyes keresztmetszet is a szegedi progresszív kortárs képzőművészek alkotásaiból, és ez e debütálás leginkább vitatható pontja.

A Reök-palota száz éve úgy szép, ahogy van. Most azonban a léte több tényező együttállásának köszönhetően jelenlétté vált, mellyel már a közeljövőben számolni lehet. Herczeg Tamás lélekmentésről beszél, ami a fő kiállításból és a tárlat kísérőrendezvényeiből nyilvánvalóvá is válik. Ahogy mondani szokás: ehhez most minden adott. Hogy a későbbiekben a lélekmentés szellemében milyen tartalommal töltik fel a szecesszióknak ezt a remekét, az a megalkuvást nem tűrő célokon és eszközökön, egy rendíthetetlen közös nevezőn múlik. *(Megtekinthető október 20-ig.)*

BAGLYAS ERIKA